

அகநூல்களின் சுவைப்புனைவு

முனைவர் சா. இராமேஷ்
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அரசினர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி)
கும்பகோணம்

தெ.அகிலா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
அரசினர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி)
கும்பகோணம்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் குறிப்பாய் அகநூல்களில் காணப்படும் சுவைப்புனைவானது உண்ணுதல், நக்குதல், தின்னுதல் பருகுதல் என்னும் நான்கு நிலையில் காணப்படுகின்றன. இந்நான்கில் பருகுதல் என்னும் நிலையில் தமிழரின் சுவைப்புனைவு பெறுமிடத்தை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

கூழ் குடித்தல்

பாலை நிலத்தில் கிணறு வெட்டுவோர் பசிய குலைகளையுடைய செங்காய் வித்துக்களுடன் கூடிய மண்மேடாகிய வன்னிலம் வெட்டிய களைப்பால்,

வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கூவலர் (அகம்.21.21)

தம் களைப்பைத் தீர்த்துக்கொள்வர். இதனைப் "பெரிய மலைமுழைஞ்சியினிடத்து ஈன்று காவற்பட்ட மென்மையும் ஈன்ற அண்மையும் உடைய பெண்நாய்க்குப் பசித்ததால் பசிய கண்களையுடைய செந்நாய் ஏறு ஆண்பன்றியினைத் தாக்கியது. அதனால் அஞ்சிஓடும் பெண் பன்றி ஈந்தினை மோதிச் செல்லுகிறது. அவ்வாறு மோதுவதால் பசிய குலைகளையுடைய ஈந்தினின்று செங்காய்

வித்துக்கள் அறுபட்டு உதிர்கின்றன. இத்தகைய மண்மேடாகிய வன்னிலத்தை உடைக்கும் வலிய வாயையுடைய குந்தாலியையுடைய கிணறு வெட்டுவோர் கூழினை உண்ணுவார்.” என ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களின் உரையால் அறியமுடிகிறது.

நீர்ப் பருகுதல்

சுனைநீர், கலங்கல்நீர் ஆகியவற்றைப் பருகியுள்ளனர். மறவர்கள் ஊனைத் தின்று சுனைநீர் பருகியதை,

செப்புடை அடியர் தெண்சுனை மண்டும்

அருஞ்சரம் (அகம். 129. 13-14)

என்பர். தலைவன் நாட்டில் தழையுதிர்ந்து மூடப்பட்ட கிணறுகளின் அடிப்பகுதியில் விலங்கினால் உண்ணப்பட்டு எஞ்சிக்கிடந்த கலங்கற் சின்னீரைப் பருகி அந்நீரின் சுவை,

தேன்மயங்கு பாலினுமினிய வவர் நாட்டு (ஐங். 203.2)

என்று தலைவி தலைவன் நாட்டில் கிடைக்கும் இழிந்த நீர் அருந்திய நிலை உணர்கின்றோம்.

ஆறுசெல் வம்பலர் சேறுகிளைத்து உண்ட (அகம். 137. 4)

என்ற அடியில் நீர் அற்ற வறண்ட நிலத்தில் சேற்றைக் கிண்டி ஊறிய நீரை உண்டு வழிப்போக்கர் சென்றுள்ளனர் என்ற கருத்து மேற்கூறிய கருத்துக்கு அரண் நிற்கின்றது.

தேன் உண்ணுதல்

குறிஞ்சிதிணையில் வண்டுகள் மொய்க்குமாறு கரிய அடிப்பகுதியைக் கொண்ட வேங்கை மரத்தின் பெரிய கிளையில் தொடுத்த கொழுவின கண்களையுடைய தேனடையில் தேனீக்கள் மொய்த்தலால் தேன் கசிந்து குழிகளில் வழிகிறது. அத்தேனை,

குறக்குறு மாக்கள் உண்ட மிச்சிலைப்

புன்தலை மந்தி வன்பறழ் நக்கும் (நற். 168. 4-5) என்னும் குறிஞ்சி திணைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. வேங்கையினைத் தலைவியாகவும் சுரும்புண விரிந்தது ஏதிலாட்டியர் பழிச்சொற் கூறுவதாகவும் அதன்பால் உள்ள இறாலின் தேன் தலைவியின் இன்பமாகவும் வண்டுகள் சூழ்தல் உறவினர் சூழ்ந்து இருப்பதாகவும் கசிந்து வரும் தேனைக் குறக்குறுமாக்கள் உண்பது தலைவியின் அழகைப் பசலை உண்டொழிப்பதாகவும் எஞ்சியதைக் குரங்குக்குட்டி உண்ணுதல் எஞ்சிய தலைவியின் நலனை ஒரோ ஒருகால் தலைவன் நுகர்வதையும் இப்பாடல் அடிகள் சுட்டுகின்றன. இதனால் தலைவன் நாட்டு வளமைத் தலைவியின் நலனுக்கு உவமிக்கப்படுவதை உணரமுடிகிறது. மேலும், தேன் கலந்த சுவையுடைய வெண்மையான பாலுணவை,

விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்திப்

புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்

உண்ணென்று ஓக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர் (நற். 110. 2-4) என்னும் பாலைத்

திணைப் பாடல், செவிலி தன் மகளை உண்ணவைக்கும் முறையை விளக்குகிறது.

பால் பருகுதல்

குறிஞ்சி நிலத்தில் புதல்வனைப் பெற்றெடுத்த நீலமலர் போன்ற கண்ணையுடைய தலைவி,

முலைவாய் உறுக்குங் கைபோல் காந்தள் (நற்.355. 2)

என்பர். இதனால் தலைவி குழந்தைக்கு பாலூட்டும் பக்குவம் பெறப்படுகிறது. மேலும், ஆயமகளிருடன் விளையாடும் சிறுமகளுக்குப் பாலூட்டியதை,

பகன்றை வான்மலர் பருநிறைந் ததுபோல்

பால்பெய் வள்ளஞ் சால்கை (அகம். 219. 4-5)

என்பர் கயமனார்.

கள் குடித்தல்

தேறல் என்பது தெளிந்த கள். இக்கள்ளை மூங்கிற்குழாயில் பெய்து வைத்து குடிப்பதை,

அம்பணை விளைந்த தேன்கள் தேறல் (அகம்.368. 14)

என்பர் மருதனிளநாகனார். பலா மரம் நிறைந்த பாரியின் பறம்புமலையில் மழை இடைவிடாது சூழ்ந்து பெய்கிறது. அங்கு இரவலர்கள் குளிரால் நடுங்குகின்றனர் அவர்களின் நடுக்கத்தைப் போக்கப் பாரி கள்ளைப் பனங்குடையலிட்டுக் கொடுத்து மகிழ்வதை,

பல்குடைக் கள்ளின் வண்மகிழ்ப் பாரி (நற். 253. 4)

என்னும் கபிலர் அடி உணர்த்துகிறது. மேலும் நெய்தல் திணையில் பரதவர்கள் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்திருப்பதை,

தேங்கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்திப்

பெரிய மகிழுந் துறைவன் (நற். 388. 8-9)

என்னும் அடிகள் குறிக்கும். இப்புனைவால் தலைவன் தேரோடு வேற்று நாடு சென்று பொருள் ஈட்டி வந்து முன்றிலிற் குவித்து எம் மனைக்கட் சுற்றத்தாரோடு மகிழ்ந்து தலைவியை மணந்து அவள் நலனை நுகர்ந்து மணந்துகொள்வதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், இத்திணையில்

மான்ற மாலை மகிழ்ந்த பரதவர் (நற். 239.2) என்னும் அடிகள் கள்ளுண்டு மயங்கிய பரதவரைக் காமத்தால் மயங்கிய தலைவனைக் குன்றியனார் என்னும் புலவர் உவமிக்கிறார். பொறையாறு என்னும் ஊரில் மணம் வீசும் கள்ளை நல்ல தேரையுடைய பெரியன் கொடுப்பதை,

நாரரி நறவின் மகிழ்கொடைக் கூட்டும் (அகம். 296. 8-9)

நறவு மகிழ் இருக்கை (நற். 131.7) என்னும் உலோச்சனார் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. மழைபெய்தலால் கிடைத்த மீன்களைப் பரதவர்கள் விலைகூறி விற்பதால் புதுவாய் கிடைத்தது. இம்மகிழ்ச்சியை அவர்கள் கள்ளுண்டு களிப்பதை,

இரும்பணந் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழும் (நற். 38. 3)

என்னும் அடிகள் விளக்குகின்றன. கள்மிகுந்து காணப்படும் பாக்கம் என்பதால் பாணன் கள்ளுண்டதை,

“நெடுங்கொடி நுடங்கும் நறவுமலி பாக்கத்து” (அகம். 196.1) என்னும் பரணர் அடி சுட்டுகிறது. குறிஞ்சி நிலத்தின் முற்றத்தில் மா,பலா இவற்றின் சாற்றினை தேன் அடையோடு கலக்கப்பட்டு வண்டுகள் மொய்க்கும்படி நெடிய மூங்கிற்குழாயில் முற்றவிட்ட கடிய காரமுடையதும் பாம்பின் விடம் போன்று கடுப்புடையதுமாகிய கள்ளை உயர்ந்த சிகரம் தேவருலகை முட்டும் மலையிடத்துள்ள குறவரின் தளிர்களோடு கூடிய தழைகளை உடுத்த மகளிர் நிறையக் குடிப்பதை,

பாப்புக்கடுப் பன்ன தோப்பி வான்கோட்டுக்

கடவுள் ஓங்குவரைக் கோச்சிக் குறவர்

முறித்தழை மகளிர் மடுப்ப மாந்தி (அகம். 348. 7-8)

என்பர் சேந்தன் கூத்தனார். மேலும்,

பாம்பு வெகுண்டன்ன தேறல் (சிறுபாண்- 237) என்னும் அடிகள் பாம்பின் விடம் போன்று தேறல் இருக்கும் என்று மேற்கூறிய கருத்துக்கு அரண்சேர்க்கிறது.

நனைவினை நறவின் தேறல் (அகம். 231.1)

முல்லைத்திணையில் தலைவன் கூற்றாக இடம்பெற்றுள்ளது.

இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செருக்கும் (நற். 59. 5) என்னும் அடிகள் உடம்பு முதலியவற்றை வேட்டையாடிய வேடன் அவற்றை வீட்டில் இட்டுக் கள்ளின் செருக்கினால் மயங்குவதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் மாலை நேரத்தில் மகிழ்ச்சிக்காக கள் அருந்துவதை

அரிவல் ஆர்கையர் விளைமகிழ் தூங்கும் (அகம். 184. 13)

என்னும் அடிகளும் உழைக்கும் மக்கள் கள் பருகுவதை,

கள்ளார் உவகைக் கலிமகிழ் உழவர் (அகம். 346. 5)

என்னும் நக்கீரர் அடிகளும் விளக்கும். மேலும்,

அரியற் பெண்டிர் அல்குல் கொண்ட

பகுவாய்ப் பாணைக் குவிமுனை சுரந்த

அரிநிறக் கலுழி ஆர மாந்திச்

செருவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்கண் ஆடவர் (அகம். 157. 1-4)

என்னும் அடிகள் பாலைவழியில் ஆறலைக்கள்வர் கள்ளைக் குடித்துவிட்டு ஆரவாரம் செய்வதைக் குறிப்பிடுகிறது.

உமிழ்நீர்ச் சுவை

தலைவன் தலைவியிடம் பெற்ற உமிழ்நீர் சுவையைப் புலவர்கள் புனைந்துள்ளனர். இதனை, மள்ளனார் என்னும் புலவர்

நின் கூரெயிறு உண்கென (நற். 204. 9) என்னும் குறிஞ்சித்திணைப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்நீர் தேன்போன்று இருந்ததை,

தேம்பொதி துவர்வாய்க் (குறு. 300. 2)

என்றும் முட்கள் போன்ற கூரிய எயிற்றில் அமிழ்தம் ஊறுகின்ற வாயினை,

முள்ளெயிற், றமிழ்த மூறும்அஞ் செவ்வாய்க் கமழஇல் (குறு. 286. 1-2)

என எயிற்றியனாரும் கரும்பின் அடிப்பகுதியில் வெட்டிய துண்டத்தை உண்டாற் போல் இருப்பதை,

காலெறி கடிக்கைக் கண்ணயின றன்ன

வாலெயி றூறிய வசையில் தீநீர்க் (குறு. 267. 3-4)

எனப் பாலைத்திணைப்பாடலில் காலெறி கடிக்கையாரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாறு தலைவியின் உமிழ்நீர்ச்சுவையை கரும்பு, அமிழ்தம், தேன் ஆகிய சுவைமிருந்தப் பொருள்களோடு புலவர்கள் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளனர்.

தொகுப்புரை

சுவைப்புனைவில் கூழ்குடித்தல், நீர்ப்பருகுதல், தேன் உண்ணுதல், பால் பருகுதல், கன்குடித்தல், உமிழ்நீர் சுவை ஆகியன இடம்பெறுகின்றன. உழைக்கும் மக்கள் தங்கள் களிப்பைப் போக்கவும் பரதவர்கள் தங்கள் புதுவருவாயினைக் கொண்டாடி ஆரவாரிக்கவும் கள் அருந்தியுள்ளனர். இரவலர்கள் மழைக்காலத்தில் தங்கள் குளிரைப் போக்கக் கள் அருந்தும் நிலையினைக் காண்கின்றோம். பரதவர் கள்ளுண்டு மயங்குதலைத் தலைவன் காமத்திற்கு உவமை கூறுவது நோக்கத்தக்கது. குறிஞ்சித்திணையில் உமிழ்நீர்ச் சுவையினை மிகுதியாகப் புலவர்கள் புனைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

சான்றெண்விளக்கம்

- ◇ அகநானூறு, ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், கழக வெளியீடு, சென்னை, ப. 53.
- ◇ சிறுபாணாற்றுப்படை, பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, ப. 24.

